

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **Ing. J. K.**, zastoupený Mgr. Bronislavem Šerákem, advokátem se sídlem Na Bělidle 2, Praha 5, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Praze**, se sídlem Žitná 12, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2008, č. j. 8 Ca 280/2006 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou osobně na podatelně Městského soudu v Praze dne 13. 1. 2009, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení výše označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2006, č. j. 1485/06 - 130. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu v Dobříši ze dne 29. 11. 2004, č. j. 32680/04/065970/1730, kterým byla stěžovateli doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období října 2001 ve výši 182 160 Kč.

Ze soudního spisu vyplývá, že shora uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku kasační stížnost, byl stěžovateli doručován do vlastních rukou na shora uvedenou adresu, kterou stěžovatel uvedl v záhlaví žaloby i na veškerých dalších podáních městskému soudu. Protože stěžovatel nebyl zastížen, byla zásilka uložena dne 19. 12. 2008 na poště a byla mu zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel tak učinil až dne 30. 12. 2008.

K této skutečnosti Nejvyšší správní soud uvádí, že kasační stížností napadený rozsudek byl stěžovateli doručován v souladu s § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Jelikož nebyl stěžovatel zastížen, byla zásilka uložena na poště, přičemž ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. stanoví, že nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení

nedozvěděl. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jednalo o písemnost, kterou bylo třeba dle zákona (§ 54 odst. 3 s. ř. s.) doručovat do vlastních rukou, je nutno za den doručení považovat pondělí 29. 12. 2008. Písemnost byla přitom doručována fyzické osobě, která nebyla v řízení o žalobě zastoupena, na adresu touto osobou označenou, přičemž uložení písemnosti, kterou si adresát nevyzvedl do 10 dnů od uložení, nemůže být považováno za neúčinné (viz § 46 odst. 6 o. s. ř.), neboť stěžovatel v kasační stížnosti ani v jiném podání soudu netvrdil ani neprokázal, že by se v období od 19. 12. 2008 do 29. 12. 2008 v místě doručování nezdržoval.

V daném případě je tedy třeba vycházet z toho, že napadený rozsudek městského soudu byl stěžovateli doručen formou náhradního doručení desátým dnem od uložení této písemnosti u provozovatele poštovních služeb, tedy dnem 29. 12. 2008. Toto doručení je tedy rozhodné z hlediska běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, pozdější vyzvednutí zásilky stěžovatelem (dne 30. 12. 2008) již na běh této lhůty nemohlo mít žádný vliv.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené podle týdnů, připadá na den, jenž se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Městského soudu v Praze - tj. pondělí 29. 12. 2008. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. je den následující po dni doručení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. pak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 12. 1. 2009. Ve smyslu § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost, podaná na podatelně městského soudu až dne 13. 1. 2009, byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanoveními § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

O vrácení zaplacené části soudního poplatku za kasační stížnost (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích *per analogiam*) rozhodne Městský soud v Praze, jehož příslušnost v této věci je dána ustanovením § 3 odst. 4 zákona o soudních poplatcích, podle něhož ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti rozhoduje krajský soud.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. března 2009

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu